Lietas Nr. 11095180914
Lietas arhīva Nr. K31-0313-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015. gada 21.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vazdiķe
ar tiesas sēžu sekretāru A. Kazāku, tulcēm M.Liniņu, D.Gerni
piedaloties prokurorei I.Savčenko
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, **personas kods /personas kods/,** apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.
Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana), un proti:
2014.gada 5.novembrī ap plkst.13.30, /pers. A/, atrodoties /adrese/, Alus bāra terases nojumē, svešas kustamas mantas nolaupīšanas nolūkā, iepriekš redzot, ka blakus sēdošai /pers. B/ makā atrodas nauda, mēģināja no /pers. B/ virsjakas kreisās kabatas izvilkt viņai piederošo naudas maku. /pers. B/, pamanījusi /pers. A/ darbības, pārlika savu maku bikšu kreisā kabatā. /pers. A/, to redzot, mēģināja izvilkt maku no /pers. B/ kreisās bikšu kabatas, /pers. B/, lai nepieļautu sava maka nolaupīšanu, pretojoties /pers. A/ darbībām, ar roku to piespieda. Pēc kā /pers. A/, lai pārvarētu cietušās /pers. B/ pretestību, pielietoja vardarbību, tas ir, fizisku spēku un ne mazāk kā vienu reizi ar dūri iesita /pers. B/ pa zodu, pēc kā /pers. B/ nokrita uz grīdas, turpinot turēt ar roku savu maku. /pers. A/, turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu izvilkt maku no /pers. B/ bikšu kabatas, ne mazāk kā vienu reizi ar dūri iesita /pers. B/ pa seju. Pēc kā /pers. A/ izvilka no /pers. B/ bikšu kabatas maku 12,00 EUR vērtībā, kurā atradās: nauda kopsummā 245,00 EUR, svētbilde 10,00 EUR vērtībā; 2.grupas invalīdu apliecība bez materiālas vērtības; „Rīgas Satiksme" braukšanas biļete bez materiālas vērtības; „Nordea" bankas karte 9,00 EUR vērtībā; trīs aptieku atlaižu kartes bez materiālas vērtības. Pēc kā /pers. A/ ar /pers. B/ nolaupīto maku no notikuma vietas aizbēga, lai ar nolaupīto mantu rīkotos pēc saviem ieskatiem.
Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/, pielietojot vardarbību, nodarīja /pers. B/ miesas bojājumus - sejas sasitumu ar asinsizplūdumu; labās plaukstas sasitums ar asinsizplūdumu un ādas skrambas, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem, kā arī nolaupīja cietušajai /pers. B/ piederošo kustamo mantu 276,00 EUR vērtībā.
Šādos apstākļos /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.
Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā par svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu (laupīšana), atzina pilnībā, un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas sēdē.
Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, apsūdzētais piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu. Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību, viņa vaina inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pilnībā pierādīta un šādas apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas.
Bez savas vainas atzīšanas, /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā pilnībā pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc minētā panta ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.
Ievērojot Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.
Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.
Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā (redakcijā uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi), noteikts, ka par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas izdarīja smagu noziegumu.
Pie soda noteikšanas tiesai jāņem vērā Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.
Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.
Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus konstatēts, ka apsūdzētais /pers. A/, dzimis /datums/Rīgā, neprecējies, bērnu nav, ar vidējo tehnisko izglītību, nestrādājošs. Pašreiz nevar strādāt, jo rūpējas par paralizēto māti. Apgūst traktora vadīšanas iemaņas, mācās jau četrus mēnešus, ir palicis vēl mēnesis ko mācīties. Vēlas apgūt traktorista profesiju. Dzīvo kopā ar māti /adrese/, kas ir arī apsūdzētā deklarētā dzīvesvieta.
Tāpat noskaidrots, ka viņš agrāk sodīts: pēdējo reizi 2009.gada 21.oktobrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, 50.panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un 1 mēnesi, mantas konfiskācija, policijas kontrole uz 1 gadu (2014.gada 10.martā

atbrīvots pēc soda izciešanas). Uz lietas izskatīšanas dienu papildsods izciests.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā ari to ka /pers. A/ izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu- pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tādējādi veicinot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu par atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā personību, to, ka viņš agrāk vairākkārtīgi ir sodīts, pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas neizciestā papildsoda laikā izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbības pielietojumu. Tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ cietušajai atlīdzinājis materiālo kaitējumu, kā ar to, ka /pers. A/ ir atvainojies cietušajai un izdarīto nožēlo. Tomēr tiesas ieskatā apsūdzētais nav attaisnojis tiesas uzticību un nav izdarījis secinājumus par savu prettiesisko rīcību, līdz ar to tiesa uzskata, ka Krimināllikumā noteikto soda mērķu sasniegšanai, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un, lai tiktu panākts, ka notiesātā persona pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas apsūdzētajam ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināms soda minimālajai robežai.

Apsūdzētā paskaidrojumi par slimās mātes kopšanu tiesas ieskatā nevar būt par pamatu mīkstāka soda noteikšanai pie lietā konstatētajiem apstākļiem. Apsūdzētais nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas apliecinātu viņa argumentus, kā arī nav norādījis, ka šo jautājumu nevar atrisināt ar sociālo un medicīnisko dienestu palīdzību.

Saskaņā ar Krimināllikuma pārejas noteikumu 11.punktu apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods – policijas kontrole.

No lietas materiāliem redzams, ka pirmstiesas kriminālprocesā cietusī /pers. B/ par /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pieteica kaitējuma kompensāciju 300,50 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē cietusī paskaidroja, ka pirmstiesas kriminālprocesā pieteiktā kaitējuma kompensāciju 300,50 *euro* apmērā atlīdzināta daļēji, proti, 276 *euro* apmērā. Cietusī līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai tiesas sēdē palielināja kaitējuma kompensāciju par vēl 433 *euro*, norādot, ka šāda summa radusies no paņemtā kredīta procentiem, kuri nav atmaksāti nolaupītās naudas dēļ.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē atzina cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā, apstiprinot, ka līdz lietas iztiesāšanai labprātīgi vēl nav atlīdzinājis 24,50 *euro* un norādīja, ka atlīdzinās visu pilnā apmērā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22.panta noteikumiem, personai, kurai ar noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Izvērtējot lietā esošo cietušās pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu, tiesa atzīst, ka tā ir pamatota un apmierināma daļēji. Zaudējumu atlīdzināšana cietušajiem ir galvenais līdzeklis viņu subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā. Tiesas sēdē noskaidrots un cietusī to ir apstiprinājusi, ka /pers. A/ labprātīgi līdz tiesas sēdei atlīdzinājis viņai materiālo zaudējumu 276 *euro* apmērā. Tādējādi nav atlīdzināta pirmstiesas procesā pieteiktā kompensācija par medikamentu iegādi 24,50 *euro* apmērā. Ņemot vērā, ka šajā daļā zaudējumi ir pierādīti ar pamatojošiem dokumentiem un to, ka līdz iztiesāšanas dienai radītais kaitējums pilnā apmērā nav atlīdzināts labprātīgi, tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka cietušās tiesas sēdē pieteiktā kaitējuma kompensācija 433 *euro* apmērā nav pamatota un atlīdzināma, jo cietusī nav pamatojusi un pierādījusi to atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteiktajam.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteica, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tādējādi tiesa uzskata, ka cietušajai nodarītais kaitējums, kas pēc viņas vārdiem izpaudies kā kredītprocentu samaksa, kriminālprocesa ietvaros nav atlīdzināmi, jo nav pamata uzskatīt, ka kredītprocentu samaksas pienākums radies noziedzīga nodarījuma rezultātā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajai daļai - ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Nosakot atlīdzības apmēru, jāņem vērā kriminālprocesā saņemtā kompensācija.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ aizturēts 2014.gada 19.novembrī un 2014.gada 1.decembrī viņam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, kas 2014.gada 20.martā grozīts uz nodošanu policijas uzraudzībā. /pers. A/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 19.novembra līdz 2014.gada 1.decembrim saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā.

/pers. A/ 2014.gada 20.martā piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas ceturto punktu lietā radušies procesuālie izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas procesā /pers. A/ - 22,77 *euro* apmērā, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, nosakot policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda izciešanas laikā ieskaitīt /pers. A/ apcietinājumā pavadīto laiku - no 2014.gada 29.novembra līdz 2015.gada 20.martam.

Drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā –atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanas dienai.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij 22,77 *euro* (divdesmit divi *euro*, 77 centi) par procesuālajiem izdevumiem pirmstiesas izmeklēšanā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt cietušajai /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 24,50 *euro* (divdesmit četri *euro*, 50 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kompensāciju 24,50 *euro* (divdesmit četri *euro*, 50 centi) apmērā par labu /pers. B/.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai piešautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns tiesas spriedums pieejams ar 2015.gada 4.novembri.

Tiesnese /*personiskais paraksts*/ L.Vazdiķe